

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Ecclesiastica bona inuadens auaritia paupertate punita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Matth. 7. 2. tur, quod alijs faciunt, pati vicissim, juxta illud: *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Hoc est, quod per Prophetam minatur Dominus: *Va qui pradaris, nonne & ipse pradaberis?* Hoc est, quod multi iniuste lamentantur, quando omnia plaustra, & praeda, quas multis annis comportarunt, in hostium manus incidunt, repente è Crœsis Iri & Codri facti. Neque militiæ duntaxat ista, sed etiam domi contingunt; vbi potentes nonnulli soli volunt terram possidere, quæ egenis gementibus, & pauperibus oppressis se debet desolata. Nam idcirco potentes Dominus sinit vastari. Michææ testimonium audi: *Et concupierunt agros, & violenter tulerunt, & rapuerunt domos: & calumniabantur virum, & domum eius: virum & hereditatem eius.* Idcirco hæc dicit Dominus: *Ecce ego cogito super familiam istam malum: unde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est.* Tempus planè pessimum, quo per mille fraudes agri, horti, ædes, totæ hereditates inuaduntur, & iura omnia seponuntur; nullâ reuerentiâ maiorû, nullo respectu fundatorum; nullo metu Dirarum, quas priuilegiorum à se datorum violatoribus proaui, aui, parentes sunt imprecati. Quorum tanta fuit pietas in destinando, tanta liberalitas in largiendo, tanta sollicitudo in prouidendo, vt eorû maledictiones & imprecationes meritò exauditæ, in filios ac nepotes adducantur; qui dum auferunt, quod eorum progenitores cœnobijs, templis, ædibus & viris Deo sacratis, denique ipsi Deo consecrârunt, digni sunt, vt & quæ bonis titulis habent, amittant. *Va qui pradaris, nonne & ipse pradaberis?* In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. Nam illi, qui vobis Deum placare, qui preces, qui sacrificia pro vestra incolumitate offerre deberent, oppressi, victu, vestitu, rebus ad vitam necessarijs priuati, dum manus ad cælum tendunt, & causam suam agunt, vos si non verbis, tamen egestate sua accusant. Fames, sitis, nuditas, quidquid pro illis clamat, contra vos clamat. Si enim, Domino vetante, in crastinum solliciti esse non debetis, cur avaritia vestra in annos, in sæcula cumulat thesauros? cur, vt posteris vestris bene sit, malè vos agere vultis? Tantusne est in vobis posteritatis amor, vt velitis filios vestros damnatione parentum fieri fortunatos? immò infortunatos?

VIII.

Siquidem paupertas sæpe iustissima pœna est avaritiæ. Quasi qui

si qui oleo incendium vult extinguere, ita desipit, qui vult, iniustis pecunijs, suam imminueret paupertatem; iustâ enim Dei poenâ illam augebit, benedictione diuina subtracta. Sed præcipue amittit etiam sua, qui ad se trahit bona Ecclesiarum, ea enim alijs apposita etiam iustis bonis, id agunt, quod accipitris pennæ apposita pennis columbarum. Dicuntur siquidem hæ ab illis mirabili vi naturæ consumi. Clarissimo id exemplo ostendit Sanderus, qui refert, Anno Christi 1543. quo argenteus nummus, in Anglia, purgatissimus, ab Henrico VIII. in æreum conuersus est, manifestâ Dei vindictâ, rapinas sacrilegiaq; regis esse punita. Erant in Anglia ingentes monasteriorum thesauri; & vel decimarum pars auarissimi cuiusque regis mentem explere potuisset, nisi insatiabilis omnino cupiditas fuisset, ac fundo casuisset. Igitur Henricus, cum thesauros ubique omnes, cum cruci argenteas, aureas, omniaq; sacra vasa, cum altarium ornamenta, cum omnem suppellectilem mille partem monasteriorum, cum omnia prædia, fundos, fructus, jura & actiones in suam potestatem redegit; cum præterea decimas, & annatas omnium beneficiorum, per vniversam Angliam, exigeret; & ad eò, cum ipsum plumbum, ligna, atq; lapidos monasteriorum ubiq; venderet, ex eoq; debuisset in æternum omnia ciuibus suis tributa & vectigalia remississe (id quod se facturum simulabat, ut cives eò libentius in monasterijs euertendis ipsius libidini assensum praberent) immò cum deberit quocumq; Christiani orbis rege argento præsertim & auro ditior extitisse: adeò tamen in contrarium ea res, ex Dei iustissima voluntate, cecidit, ut multò pauperior intra paucos annos, post expilationem istam, fuerit, quàm vnquam antè aut ipse, aut maiores eius fuerunt. Quin illo solus plura tributa & vectigalia ciuibus suis imposuit, quàm omnes simul reges, per quingentos ante annos, fecerunt. Cumq; stantibus adhuc monasterijs, vulgò pseudoangelici iactitarent, neminem, in Anglia, pauperem (mendicum) deinceps fore, si semel claustra sacra diruiperentur, & thesauri, quibus Abbates incubarent, prædiaq; & agri, quibus pauci jam monachi alerentur, in manus plurimum deuenirent; adeò nihil eorum reipsa extitit, ut pro singulis, qui antea ostiatim victum quaritabant, nunc viginti ad minimum, non modò idem vita genus sequantur, sed etiam, quod miserimè quaritant, interdum vix inueniant. Hæc Sanderus.

Nicol. Sande-
rus de
Schismate
Anglicano
Anno 1543.